

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez
Unię Europejską w ramach
Europejskiego Funduszu
Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Kryminologia i wiktymologia		10.9.1263	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
null			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	jednolite studia magisterskie
Wydział Prawa i Administracji	Prawo	forma	niestacjonarne (zaoczne)
		moduł	wszystkie
		specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
prof. UG, dr hab. Wojciech Zalewski			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		4	
Wykład		15 h wykładu - 0,5 ECTS	
Sposób realizacji zajęć		30 h konsultacji - 1 ECTS	
zajęcia w sali dydaktycznej		75 h praca własna studenta - 2,5 ECTS	
Liczba godzin			
Wykład: 15 godz.			
Cykl dydaktyczny			
2018/2019 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
fakultatywny (do wyboru)		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
Wykład z prezentacją multimedialną		Sposób zaliczenia	
		Egzamin	
		Formy zaliczenia	
		- wykonanie pracy zaliczeniowej - projekt lub prezentacja	
		- egzamin pisemny z pytaniami (zadaniami) otwartymi	
		- egzamin pisemny (dłuższa wypowiedź pisemna / rozwiązanie problemu)	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Zgodnie z RS	
Sposób weryfikacji założonych efektów kształcenia			
Wszystkie założone efekty kształcenia weryfikowane podczas zajęć oraz zaliczenia przedmiotu.			
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi			
A. Wymagania formalne			
brak			
B. Wymagania wstępne			
brak			
Cele kształcenia			
Wyjaśnienie zjawiska populizmu penalnego, omówienie jego najistotniejszych przejawów, wskazanie zagrożeń z nim związanych, wyrobienie krytycznych postaw wobec manipulacji politycznych .			
Treści programowe			
Problematyka wykładu			
Pojęcie i przedmiot kryminologii. Etiologia zachowań dewiacyjnych w tym: 1/Biopsychiczne teorie uwarunkowania nieprzystosowania			

społecznego i przestępczości, koncepcje genetyczne i biochemiczne, Koncepcje neurobiologiczne i psychiatryczne; 2/ Teorie psychologiczne: psychoanaliza, behawioryzm, itd.i.3/Teorie socjologiczne; w tym: teorie pozytywistyczne, kryminologia antynaturalistyczna, teorie kontroli społecznej; teorie neoklasyczne. Menadżeryzm penalny. Zapobieganie przestępczości i reakcja na przestępczość. Teorie kryminologiczne w zderzeniu z rzeczywistością – problem seryjnych zabójców. Podstawowe problemy współczesnej wiktymologii. Teorie wiktymologiczne. Wtórna i ponowna wiktymizacja. Węzłowe zagadnienia sprawiedliwości naprawczej. Przydatność kryminologii w zapobieganiu przestępczości i w zwalczaniu problemów wynikłych z przestępstwa – próba oceny.

Wykaz literatury

Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

Bieńkowska E., Wiktyologia. Koncepcje, kierunki badań, perspektywy. Wrocław 1992
 Błachut J., Gaberle A., Krajewski K., Kryminologia. Gdańsk 2004
 Falandysz L., Wiktyologia. Warszawa 1979.
 Hołyst B., Kryminologia, Warszawa 2009.
 Hołyst B., Wiktyologia, Warszawa 2011.
 Kuć M. Wiktyologia, Warszawa 2010.

Literatura uzupełniająca

Batawia St., Wstęp do nauki o przestępcy. Warszawa 1984.
 Bieńkowska E., Wiktyologia. Koncepcje, kierunki badań, perspektywy. Wrocław 1992
 Błachut J., Gaberle A., Krajewski K., Kryminologia. Gdańsk 2004
 Bratton W., Knobler P., Przełom. Jak szef Policji Nowojorskiej powstrzymała epidemię przestępstw. Poznań 2000.
 Czapska J., Krupiarz W. (red.), Zapobieganie przestępczości w społecznościach lokalnych. Warszawa 1999.
 Czapska J., Kury H. (red.), Mit represyjności, albo o znaczeniu prewencji kryminalnej. Kraków 2002.
 Czapska, Bezpieczeństwo obywateli. Studium z zakresu polityki prawa, Kraków 2004,
 Czarnecka – Działuk B., Wójcik D., Mediacja. Nietelni przestępcy i ich ofiary. Warszawa 1999.
 Czerwiński A., Gradoń K., Seryjni mordercy. Warszawa 2001.
 Człowiek i agresja. Głosy o nienawiści i przemocy. Ujęcie interdyscyplinarne. Warszawa 2002.
 Dutton D.G., Przemoc w rodzinie. Warszawa 2001.
 Falandysz L., W kręgu kryminologii radykalnej. Warszawa 1986.
 Falandysz L., Wiktyologia. Warszawa 1979.
 Foucault M., Nadzorować i karać. Warszawa 1998.
 Fukuyama F., Koniec człowieka. Konsekwencje rewolucji biotechnologicznej. Kraków 2004
 Gaberle A., Nierozłączna triada. Przestępczość, przestępca, społeczeństwo. Gdańsk 2003 r.
 Gilligan J., Wstyd i przemoc. Refleksje nad śmiertelną epidemią. Poznań 2001.
 Hołyst B., Kryminologia, Warszawa 2009.
 Hołyst B., Wiktyologia, Warszawa 2011.
 Kelling G.L., Cole C.M., Wybite szyby. Jak zwalczać przestępczość i przywracać ład w najbliższym otoczeniu. Poznań 2000.
 Kosewski M., Agresywni przestępcy. Warszawa 1977.
 Kossowska A., Funkcjonowanie kontroli społecznej – analiza kryminologiczna. Warszawa 1992.
 Krajewski K., Teorie kryminologiczne a prawo karne. Warszawa 1994.
 Krawczyk T. L., Prywatne więzienia. Tak czy nie?, Białystok 2005,
 Krukowski A., Problemy zapobiegania przestępczości. Warszawa 1982.
 Kuć M. Wiktyologia, Warszawa 2010.
 Moir A., Jessel D., Zbrodnia rodzi się w mózgu. Zagadka biologicznych uwarunkowań przestępczości. Warszawa 1998.
 Morawski L., Główne problemy współczesnej filozofii prawa. Prawo w toku przemian. Warszawa 1999.
 Mościkier A., Natura ludzka i problem przestępczości. Warszawa 2001
 Niehoff D., Biologia przemocy. Poznań 2001.
 Osiatyński W., O zbrodniach i karach. Poznań 2003.
 Ostrowska K., Wójcik D., Teorie kryminologiczne, Warszawa 1986.
 Schneider H.J., Zysk z przestępstwa. Środki masowego przekazu a zjawiska kryminalne. Warszawa 1992.
 Siemaszko A., Granice tolerancji. O koncepcjach zachowań dewiacyjnych. Warszawa 1993.
 Siemaszko A., Społeczna geneza przestępczości. Wokół teorii zróżnicowanych powiązań. Warszawa 1979.
 Sztompka P., Zaufanie. Fundament społeczeństwa, Kraków 2007,
 Tyszkiewicz L., Kryminogeneza w ujęciu kryminologii humanistycznej. Katowice 1997.
 Zalewski W., Przestępca „niepoprawny” jako problem polityki kryminalnej, Gdańsk 2010.
 Zalewski W., Sprawiedliwość naprawcza. Początek ewolucji polskiego prawa karnego?, Gdańsk 2006.

Efekty kształcenia

(obszarowe i kierunkowe)

Wiedza

student zna aktualne tendencje w refleksji naukowej nad etiologią zachowań

	<p>przestępczych student zna metody określania przyczyn wiktymizacji, typologie ofiar, metody pomocy posiada wiedzę z zakresu wykorzystywanych pojęć wyjaśnia przyczyny wskazanych zjawisk, identyfikuje zagrożenia; w szczególności płynące z działań mediów, charakteryzuje trafnie następstwa działań populistycznych, rozróżnia ich przejawy, ilustruje posiadaną wiedzę licznymi przykładami</p>
	<p>Umiejętności</p> <p>student posiada umiejętności w zakresie identyfikacji zagrożeń przestępczością rozumie mechanizmy w zakresie kryminalizacji klasyfikuje je oraz porządkuje według kryteriów przydatności dla rozwijania demokracji, zaufania społecznego oraz tworzenia społeczeństwa obywatelskiego, proponuje alternatywne, konstruktywne rozwiązania problemów współczesnego prawa karnego, wyprowadza wnioski na podstawie podnoszonych twierdzeń, przewiduje wpływ wykorzystywanych technik manipulacji na nastroje społeczne, uzasadnia sądy, rozpoznaje motywy populistycznych działań, poddaje je krytyce, dyskutuje.</p>
	<p>Kompetencje społeczne (postawy)</p> <p>student zachowuje ostrożność i krytycyzm w wyrażaniu opinii na temat przestępczości i zjawisk dewiacyjnych, student, zachowuje otwartość na dyskusję z zakresie metod eliminacji za-grożeń, jest zorientowany na pracę społeczną, w tym pomoc ofiarom przestępstw.</p>
<p>Kontakt</p> <p>http://prawo.ug.edu.pl/pracownik/3287/wojciech_zalewski</p>	